

Tématem diplomové práce je vztah umění a módy z hlediska estetiky. K problému přistupuje systematicky. První kapitola práce zkoumá princip módy na podkladě klasiků sociologie, G. Simmela, R. Königa, T. Veblena a G. Lipovetského. Dospívá k vymezení podstaty módy jako sociologické, tj. jakožto dvojpohybu společenského vyčlenění a integrace. Tento smysl (móda jako princip) je v práci odlišen od významu oděvní módy jakožto celku módních oděvů. Estetická složka v módě může vystupovat pouze jako druhotná. Druhá kapitola navazuje na tyto výsledky a podkládá je funkcionálně strukturalistickými principy v podání J. Mukařovského. Toto spojení umožňuje definovat módní oděv jako oděv s dominantní módní funkcí, umožňující sociální diferenciaci. Jakožto u oděvu u něj musí také existovat možnost obléknutí. Díky tomu módní oděv nemůže spadat do oblasti umění, kde dominuje funkce estetická, resp. pouze za cenu ztráty dominance módní funkce. Možné příčiny této ztráty zkoumá kapitola třetí. Ve čtvrté kapitole je nejprve krátce nastíněna Genettova koncepce modu transcendence uměleckého díla, která je poté aplikována na diskutovanou problematiku. To umožňuje vysvětlit možné přesahy uměleckých děl či žánrů do oděvů z hlediska extrafunkcionálního.